ПАМ'ЯТАЙМО МИНУЛЕ — 200-річчя НЕЗАЛЕЖНОСТИ ЗСА — 100-річчя АМЕРИКАНСЬКОЇ УКРАЇНИ — БУДУЙМО МАЙБУТНЄ

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 30 Montgomery St. Jersey City, N.J. 07303
Телефони: (201) 434-0237, (201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250, (212) 227-5251

РІК LXXXIII. Ч. 137. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 21-го ЛИПНЯ 1976 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK. WEDNESDAY, JULY 21, 1976 No. 137. VOL. LXXXIII

ВІКІНҐ ОСІВ НА МАРСІ, ПОЧИНАЄ ПЕРЕВІРКУ ПОВЕРХНІ ТА ПОШУКУВАННЯ ЗА ЖИТТЯМ

Пасадена, Каліфорнія. — У вівторок, 20 липня 1976 р., о годині 7:53 ранку східньоамериканського літнього часу, на поверхні пляети Марс осів вперше сконструйований людиною на Землі скомплікований триніжний апарат „Вікінґ I", головним завданням якого є перевірити поверхню тієї далекої і леґендарної пляети, шукаючи за познаками можливостей життя на ній в минулому чи сучасному. Вікінґ осів на Марсі „м'яко" згідно з пляном і перед друком цього числа „Свободи" на пресі очікувано пересилки ним чорнобілих фотознімок поверхні Марса, віддаленого від Землі на 240 мільйонів миль. Світло потребує повних 19 хвилин, щоб пройти таку віддаль. Вікінґ I, запущений в космос з Космічного Осередку Кеннеді на Фльориді майже рік тому, 20-го серпня 1975, увійшов в орбіту Марса 19-го червня ц. р., а його будова і запущення в космос коштують понад один більйон долярів, що є найкоштовнішим досі космічним експериментом в історії. Припадково сталося, що перший сконструйований людиною на Землі апарат осів на поверхні Марса точно в сьому річницю першої висадки і мандрівки людини на поверхні Місяця, що сталося на космічному кораблі Аполло 20-го липня 1969-го року. День висадки Вікінґа на поверхні Марса, 20-го липня 1976, президент Форд проголосив Днем Дослідів Космосу, називаючи у виданій в Білому Домі проклямації висадку Вікінґа на Марсі „найбільш блискучою місією без людини на Марс, найбільш амбітним з усіх дослідом глибокого космосу". Після успішної висадки на поверхні Марса, Вікінґ насамперед почав робити та пересилати на Землю знімки поверхні тієї пляети. Скомпліковані досліди тієї поверхні, призначені головно на перевірку можливостей життя на тій далекій пляеті, мали початися наступного дня, в середу 21-го липня.

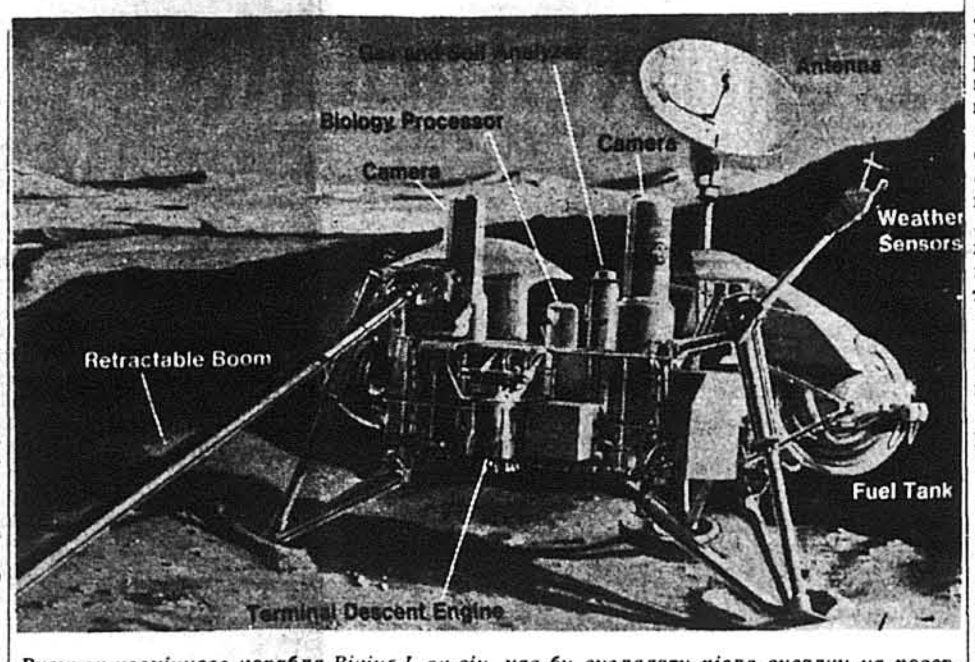

Рисунок космічного корабля Вікінґ I, як він мав би виглядати після висадки на поверхні Марса.

УКРАЇНЦІ НА ЕВХАРИСТІЙНОМУ КОНҐРЕСІ МАТИМУТЬ ВЛАСНІ БОГОСЛУЖЕННЯ І ПРОГРАМИ

Український Евхаристійний Комітет Філядельфійської Митрополії подає до відома:

1. Комітет видав друком програмки, в яких на першій сторінці подано загальну тему, гасло, цілі й завдання Евхаристійного Конґресу. Комітет виразно підкреслював і ще раз наголошує, що Евхаристійний Конґрес це релігійне торжество віруючих католиків для прослави Пресвятої Евхаристії.

2. Субота 7-го серпня 1976 призначена на „День народів світу. Універсальність Церкви, туга людей за миром у світі". В цьому дні для різних народів світу будуть відслужені Божественні Літургії. Евхаристійний Комітет 41-го Міжнародного Евхаристійного Конґресу видрукував у мільйоновому накладі програмки, призначені на розсилку й роздачу Конґресу. В цій програмі під наголовком „УКРАЇНЦІ" подано: а) Божественна Літургія в українській катедрі при 830 Північ Френклін вул. б) Наукова Конференція про українську Католицьку Церкву в рр 1946-1976, що відбудеться у Дрексель Університеті, в) Релігійний концерт у залі „Академії оф Мюзік". В програмі подано, що тільки 5 національностей мають Божественні Літургії, наукові конференції і мистецькі виступи (українці, литовці, німці, поляки і хорвати). 13 національностей мають лиш Божественні Літургії, 5 мають свої Божественні Літургії і мистецькі виступи, а 4 мають Божественні Літургії і наукові конференції. До речі, у науковій конференції литовців доповідачем про українську Церкву буде Владика Василь Лостен. Українські сестри-монахині є прелеґентами у Науковій конференції про монаші чини. Комітет згадував раніше, що в торжественній процесії 1 і 8-го серпня українці католики братимуть участь, як окрема цілість під українським національним прапором нарівні з іншими народами. Мистецькі виступи у залі „Академі оф Мюзік" мають тільки поляки 4 серпня і українці 6-го серпня (п'ятниця), а інші національності свої мистецькі виступи мають у менш репрезентативних залях.

3. На запитання, чому наша Божественна Літургія буде відслужена у Митрополичому соборі при 830 Френклін вулиці, відповідаємо: Митрополичий собор збудований щедрими пожертвами вірних і їх важкою працею, свідчить про живучість нашої Церкви, є він гордістю наших вірних, які придбали цей величавий храм, що є унікальний величиною та стилем у світі. Ця найбільша українська католицька церква у світі зарахована до монументальних будівель Філядельфії.

4. На запитання, чому Божественна Літургія нашого обряду не буде відслужена в більшому приміщенні, в якому могли б взяти участь тисячі вірних, відповідаємо: крем згаданих Божественних Літургій, що їх будуть служити для різних національностей, буде ще окрема Божественна Літургія в суботу, 7-го серпня 1976, о годині 5-тій пополудні на стадіоні „Ветеранів". Цю Божественну Літургію будуть служити Владики для вірних, предки яких або вони самі походять з українських земель, положених на північ, або на південь від Карпат. Ці вірні, або їх предки, належали колись тут в Америці до одної Церкви, очолюваної Преосвященним Владикою Сотером Ортинським, ЧСВВ. Перед початком цієї соборної Архиєрейської Божественної Літургії буде співати релігійні пісні об'єднаний хор наших парафій в числі 320 осіб. На початку цієї Божественної Літургії до Євангелії співатиме хор Пассейкської епархії, до юрисдикції якої належать наші брати-закарпатці, а від Євангелії до кінця співатиме об'єднаний український хор. Білоруський священик звернувся до нашої Митрополії з проханням, щоб білорусини заспівали кілька релігійних пісень в часі уділювання св. Причастя.

У Філядельфії відбудеться „Трапеза Духової Єдности"

Філядельфія, Па. — Тому, що Патріярх ПУКЦеркви Йосиф I — „в'язень Христа ради" не дістав дозволу прибути до Філядельфії на 41-й Евхаристійний Конґрес і не може засісти враз з численними вірними цієї Церкви до спільної трапези, але в часі тривання Евхаристійного Конґресу буде з'єднаний духом разом з учасниками, Крайова Управа Товариства за Патріярхальний Устрій УКЦ і українські миряни влаштовують тут в понеділок, 2-го серпня ц.р. о годині 7-й вечором в Шератон готелі при 1725 Кеннеді булевард — „Трапезу Духової Єдности", під час якої почесне місце буде залишене для Блаженнішого Патріярха Йосифа. Імпреза, яка була подумана, як вияв духової єдности з Патріярхом, включатиме вступне слово, коротку доповідь та мистецьку програму.

Смерть св. п. д-р Ядвіґи Бачинської – незаступна втрата для родини і громади

Джерзі Ситі. — У вівторок, 20-го липня 1976, уже перед друком цього числа „Свободи" одержано сумну вістку, що попереднього дня, в понеділок, 19-го липня, в курортній місцевості Янкі Лейк біля Союзівки в стейті Ню Йорк, померла на 50-му році життя, після довгої і важкої недуги, св.п. дентистка д-р Ядвіґа Бачинська, осиротивши чоловіка інж. Олега, дітей Оксану, Андрійка і Мартусю та велику родину і громаду, для яких Покійна була взірцем дружини, матері та професіоналістки-громадянки. Св.п. д-р Ядвіґа, яку багато з пацієнтів і громадян називали з любов'ю „Пані Доктор Ядзя", захворіла на невиліковальну недугу, перейшла кілька операцій та як лікар-дентист була цілком свідома свого безнадійного стану, але прийняла його зі спокоєм віруючої людини та разом зі своїм шваґром д-ром Ігорем Бачинським продовжувала практикувати свою благородну професію, лікуючи та допомагаючи кожному в потребі.

Подробиць похоронів ще не встановлено, мабуть відбудуться в п'ятницю, 23-го липня, в Джерзі Ситі з української католицької церкви св. Петра і Павла, в якій відслужить тесть Покійної, всесв. о. совітник Зіновій Бачинський. Тлінні останки Покійної будуть в місцевому похоронному заведенні Ковальчика.

Другий день Олімпіяди позначився славними перемогами і ганебним шахрайством

Монтреаль. – Другий день змагань 21-их Олімпійських Ігрищ, які почалися тут минулої суботи, 17-го липня, позначився новими світовими рекордами в плаванні, першими в історії Олімпіяд перфектними осягами в ґімнастиці молоденької румунської атлетки та першим в історії ігрищ випадком наявного шахрайства змагуном совєтської екіпи.

Американський плавак Джейм Нейбер з Каліфорнії поправив свій власний світовий рекорд на віддаль 100 метрів горілиць, здобуваючи золоту медалю в часі 55.49 секунд, а не цілу годину пізніше здобув срібну медалю в конкуренції 200 метрів довільним стилем. Переможцем вийшов Брус Ферніс, рівнож з Каліфорнії, встановляючи новий світовий рекорд — 1 хв. 50.29 сек.

Сильна жіноча плавацька дружина із Східньої Німеччини продовжувала домінувати в другому дні змагань, здобуваючи дві золоті, дві срібні і одну бронзову медалі. Корнелія Ендер здобула свою другу золоту медалю в конкуренції 100 метрів довільним стилем, встановляю-

(Закінчення на стор. 4-ій)

РОБІТНИЧІ ЮНІЇ ЗАПОВІЛИ ПІДДЕРЖКУ ДЛЯ ДЕМОКРАТИЧНИХ КАНДИДАТІВ

Вашінгтон. — Робітничі юнії, зорганізовані в Американській Федерації Праці — Конгресі Індустріяльних Організацій (АФЛ-СІО), вирішили активно зайняти становище в крайових виборах в листопаді ц.р. та всіма засобами піддержати Джіммі Картера на президента ЗСА і Волтера Мондейла на віцепрезидента, обидвох демократичних кандидатів, які були найменовані на ці становища Конвенцією Демократичної партії, яка недавно відбулася в Ню Йорку. Джордж Міні, президент Федерації заперечив твердження, що він, мовляв, „холодно" ставився до демократичного кандидата Джіммі Картера та заявив на пресовій конференції, що Картерова ціль дати кожному американцеві працю, є також метою зорганізованого робітництва. Джордж Міні додав, що „політична акція" в користь демократичних кандидатів розпічнеться вже в середу, 21-го липня ц.р. Ця поспішна акція керівництва АФЛ-СІО була зроблена з розрахунком, щоб випередити іншу робітничу юнію (Лейбор Коалішен Клерінґгавз), яка об'єднує в своїх рядах 8 робітничих спілок і деяких незалежних та яка намагалася обмежити впливи у виборчій кампанії найбільш впливової робітничої Федерації, якою, безперечно, є АФЛ-СІО. Рішення 35-членного Екзекутивного Комітету АФЛ-СІО потребуватиме ще апробати 152-членної Генеральної Ради Федерації, яка збереться 31 серпня ц.р., але Джордж Міні вважав за потрібне проголосити рішення про піддержку демократичних кандидатів ще перед початком Конвенції Республіканської партії, яка розпічнеться в Кензас Ситі за чотири тижні. Міні при тому відмітив, що номінатом на президента з Республіканської партії напевно буде теперішній президент Форд та що він „не може знайти нікого у американському робітничому русі, що хотів би піддержувати Форда".

Міні признався, що ще на початку цього року він не брав серйозно особи Джіммі Картера, але сьогодні він не має жадного застереження проти нього.

27 ДІВЧАТОК ЗАКІНЧИЛИ, 28 ХЛОПЦІВ ПОЧАЛИ ТАБОРУВАННЯ НА СОЮЗІВЦІ

Союзівка (З.С.). — Безжурні голоси дівчаток в затишній віллі „Львів" на цій оселі УНСоюзу заступив гомін хлопців, позначаючи першу „зміну варти" в культурно-виховній програмі оселі під час літнього вакаційного сезону.

В суботу, 17-го липня, 27 дівчаток у віці від 7 до 11-ти літ закінчили тритижневий виховно-відпочинковий табір мистецькою програмою на сцені павільйону „Веселки" в присутності понад сотні родичів і гостей та кількох „ранніх пришедших", тобто хлопців, які прибули на свою тритижневу туру таборування у віллі „Львів", під оплески вдячних і нескрито здивованих родичів, які прямо не хотіли вірити, що їхні діти завчили так багато українських пісень, віршів і танців. Дівчатка табору „Шамокін" вивели на сцені одногодинну програму, зміст якої віддзеркалював цьогорічні святкування 100-річчя українського поселення в ЗСА в рамках відмічення 200-річчя Американської Незалежности. Програму, яка включала 22 точки і якою вела зручно конферансьє Союзівки Аня Дидик, відкрито релігійним гимном „Боже Великий" і закінчено традиційним „Ніч вже йде" при штучно освітленій ватрі на сцені авдиторії. На закінчення програми дівчатка, зодягнені в українські народні строї, подякували аплявзами командантці табору, п-ні Стефанії Гаврилюк, за опіку і науку, в якій їй допомагали сестрички: Ліда Семанишин (бунчужна), Віра Чума, Раїса Марків, Джойс Чупа, Рената Винник, Христя Ткач, Лінда Ґеба, Таня Бабенко і Ксеня Мокрівська.

Подяку і ґратуляції в імені головного екзекутивного комітету УНСоюзу зложила мґр Уляна Дячук, головний касир, бажаючи учасницям табору приємного літа і успішного шкільного року. Молитвою, відспіванням українського і американського гимнів та спущенням прапорів біля віллі „Львів" дівчата закінчили своє таборування, а в неділю, 18-го липня, група 28-ох хлопців церемонією піднесення прапорів започаткували свою тритижневу туру під наглядом командантки п-ні С. Гаврилюк і асистентів — братчиків Юрка Божемського і Романа Василика та сестричок Дж. Чупи (бунчужна), Х. Ткач, В. Чуми, Р. Винник, Р. Марків, Т. Бабенко Л. Ґеби, К. Мокрівської і М. Королишин. Табір триватиме до суботи, 7-го серпня, а третю частину літньої програми для молоді закінчать тритижневі курси українознавства для студентів середніх шкіл і університетів.

Дитячі табори на Союзівці: дівчата закінчили . . .

. . . хлопці починають

ПРОДОВЖУЮТЬСЯ ЗНУЩАННЯ НАД ПОЛІТВ'ЯЗНЯМИ В СССР

(ст.). — Група совєтських дисидентів знову обвинуватила совєтські власті у порушуванні Гельсінкських постанов. Ця група, що назвала себе „групою для слідкування за виконанням гельсінкських постанов", у своєму третьому звідомленні від часу, коли вона створилася, 18-го травня, заявляє, що совєтські власті завдають фізичні й моральні тортури політичним в'язням голодом і холодом та що не дозволяють членам жидівських родин злучитися з їхніми рідними, що живуть поза межами СССР. Деяким релігійним родинам відбирають їхніх дітей.

Група роздала у Москві амбасадорам держав, які підписали гельсінкські постанови, 45-сторінкове звідомлення про відносини в совєтських в'язницях і таборах. У розділі про обставини по в'язницях науковець Юрій Орлов та інші члени групи обвинувачують совєтські власті в тому, що харчові приділи для політичних в'язнів навмисно такі недостатні, щоб тортурувати голодом. Ті приділи навіть менші тих, які були перед 1969/70 роками, як теж менші тих, про які згадує Солженіцин у „Архіпелаґу". Так зменшують денні кальорії до 1400, або й більше, себто зменшують на половину кальорій, визначених для робітника, хоч совєтські карні правила кажуть, що в'язень має одержувати відповідні харчі. А політичні в'язні, що караються по таборах, працюють по вісім годин денно. Харч дуже поганий, хліб липкий і гіркий, дуже солоний, риба зіпсована, капусняк із пригнилої капусти.

Згідно із законом, в'язні мають право діставати скромні харчові пакети від своїх рідних, або купувати собі деякі харчі у в'язничних крамницях вартости від 2 до 5 рублів раз у місяць. Насправді це часто заборонено, — стверджує звідомлення. Умовини в келіях дуже погані, як, напр., у Владімірській тюрмі (на схід від Москви), в Мордовському таборі й Уральських таборах. В'язнів часто держать у холодних і вогких, гнилих, смердячих і переповнених келіях без денного світла й повітря, або одиночках, без матраців, чи іншої постелі та без одежі, відповідної для праці на вільному повітрі. До спання мають нари - причу, але вдень в'язні не мають права навіть сісти на неї. Згідно з законом можна держати в'язня в одиночці найвище 15 днів, але держать їх по 40 і більше днів. Звідомлення наводить прізвища 87 в'язнів, які подали цій групі вістки про відносини по совєтських в'язницях і таборах.

По Середземному морі плаває совєтський літаконосець „Київ"

Анкара, Туреччина. — Аґентство Ройтера інформує, що на Середземному морі вперше появився, перепливши Босфор, перший совєтський літаконосець 40,000-тонновий „Київ". В повідомленні сказано, що совєтський уряд попередив Туреччину про переплив „Києва" через Босфор, називаючи корабель „крейсером проти підводних човнів ч. 860". В офіціяльному повідомленні турецького уряду сказано, що переплив „Києва" через Босфор не порушує договору в Монтро з 1936-го року, яким реґулюється переплив воєнних кораблів через Босфор і Дарданелли. З дипломатичних джерел поінформовано, що „Київ", перепливаючи Босфор, не був вповні „оперативний": — на його чердаку не було літаків. Згідно з повідомленням фахівців, „Київ" має устаткування на випуск та на висадку звичайних літаків і гелікоптерів. В дипломатичних колах вважають, що поява „Києва" на Середземному морі може означати поважну зміну в балянсі сил на тому обширі.

Навіть народовбивство треба оспівувати

Київ. — Анатолій Соломко написав в газеті „Літературна Україна" з 2-го липня ц.р. коротку рецензію про нову книжку поезій „Час братерства", що її випустило видавництво „Радянський письменник" та в якій автор, Василь Юхимович, „розсудливо, завжди відчуваючи пульс епохи у цільних поетичних образах, відтворює сьогодення і постійно наголошує, що воно не мислиме без братерства, без непорушної дружби народів Країни Рад". Далі рецензент каже, що Василь Юхимович „показує „велику ціну нинішнього щасливого дня". Сьогодні, підкреслює він, „радянські люди, під тим же прапором Перемоги будують комуністичне майбуття". „Хвилюючою любов'ю і теплотою пройняті слова вірша „про столицю Країни Рад" Москву". — пише рецензент, ніби й не помічаючи, що кругом нього діється і як на очах маліє під тиском русифікаторської машини його власний народ.

Етнічні групи матимуть більшу увагу в новому переписі населення ЗСА

Вашінгтон. — Представники Статистичного Бюра ЗСА поінформували, що перед новим переписом населення, яке відбуватиметься в 1980 р., буде покликана окрема етнічна комісія, яка допомагатиме Бюрові при виготовленні анкет і служитиме порадами, щоб оминути раніших помилок, які були зроблені тільки тому, що не було відповідного досвіду. З метою уникнути цих помилок Статистичне Бюро вже розпочало підготовку до перепису і відбуло 1-го липня ц.р. окрему нараду в Білому Домі з представниками етнічних груп, що їх покликав на цю нараду спеціяльний асистент президента Форда для етнічних справ, д-р Мирон Куропась. В нараді взяло участь біля 70 осіб, переважно учених і професорів, спеціялістів від етнічних справ. Головною темою нарад була дискусія над переписом населення ЗСА з 1970 року і поробленими помилками, які мають безпосереднє чи посереднє відношення до етнічних груп.

Головну доповідь на цьому зібранні на тему „Переписи" виголосив д-р Майкел Новак, голова Комітету політичної діяльности етнічних меншин, який проаналізував минулі переписи населення та заподав ряд конкретних пропозицій, які повинні бути взяті до уваги при черговому переписі.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays and holidays (Saturday and Monday issue combined) by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07303. Application to change frequency to "Daily except Mondays and holidays" pending at Jersey City New Jersey.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918

Передплата: на рік — $30.00, на пів року — $16.00, на 3 місяці — $9.00. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли, незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. За зміст оголошень Редакція не відповідає.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Горе поневоленим!

Кожному з нас, хто мав нагоду приглядатися та слідкувати на телебаченні за відкриттям XXI Олімпійських Ігрищ в Монтреалі минулої суботи, напевно — як кажуть — серце краялось, що в тій чудовій, можливо найкращій міжнародній церемонії не було назви нашої батьківщини - України, не було українського прапору, не загомоніла там мелодія українського національного гимну.

Десятки молодих українців змагатимуться під чужим, ворожим прапором і своїми успіхами приноситимуть славу їхньому гнобителеві. Глядиш на ту прекрасну церемонію, в якій — згідно з офіціяльним повідомленням — 94 країни світу, між ними й такі, що їх назву багато з нас може і вперше почули та яких намарно було б шукати ще навіть на цілком недавніх мапах світу, і з думки не сходить: як це можливо, чому саме тисячолітній Україні припала така гірка доля, що її назви ще й сьогодні немає „у народів вольних колі", хоча вона дала і дає такий величезний вклад в скарбницю людства!

Справді: горе поневоленим!

В найкращому інтересі

З вибором минулого тижня демократичних кандидатів на президента і віцепрезидента ЗСА в цьогорічних листопадових виборах, уже фактично починається властива виборча кампанія, хоча республіканські кандидати будуть обрані щойно в наступному місяці.

Це не перший і навряд чи останній раз, що ми, громадяни українського роду, прогавлюємо такі винятко́ві нагоди на те, щоб „встати і бути порахованими", як їх дають кранові вибори. Правда, ініціятивні одиниці в поодиноких містах і навіть стейтах цю винятко́ву нагоду в якійсь більшій чи меншій мірі використовують, але на кранову скалю ми ще — скажімо собі одверто — не доросли. Існували колись, чи може ще й сьогодні існують у нас наші кранові демократичний і республіканський комітети, але мабуть тільки вони самі знають про своє існування, бо з колишньої їхньої активности сьогодні ще тільки добрий спогад залишився.

Та це давня пісенька, мабуть ще давніша від „Боже, нам єдність подай", яку ми часто співаємо і про що часто говоримо на лад того, що свого часу писав Марк Твейн про погоду: „всі про неї говорять, але ніхто нічого в тій справі не робить".

Проте, кожночасні вибори, а цьогорічні зокрема, таки дають і кожному з нас нагоду та можливості використати їх в найкращому інтересі нашої справи. Ми ж бо голосуємо, а в американських виборах кожний голос рахується. Кандидати добре здають собі з цього справу. Важливе, щоб і ми, виборці, здавали собі з цього справу. Слова Івана Франка: „Кожний думай, що на тобі мільйонів стан стоїть" навряд чи могли б мати точніше застосування, як власне в американських виборах.

Щоб могти виконати цей свій обов'язок з повною відповідальністю, кожний з нас повинен якнайуважливіше слідкувати за перебігом виборчої кампанії, прислуховуватись голосам та знайомитись із становищем поодиноких кандидатів до кожної справи, зокрема до тієї, на якій нам найбільш залежить, і на тій підставі опісля голосувати. Це й є той „найкращий інтерес" кожного з нас під час виборів.

„Правда" боїться правди

Деякі лідери комуністичних партій Заходу, як також багато лівих комуністичних поплентачів передчасно раділи промовою генерального секретаря ЦК КПСС Леоніда Брежнєва, який у Східньому Берліні на з'їзді комуністичних партій Европи говорив „примирливо", не згадував про „пролетарський інтернаціоналізм", „передову ролю" Компартії Совєтського Союзу, свою власну доктрину, на підставі якої СССР мав право втручатися у внутрішні справи інших комуністичних країн, включно з військовою інтервенцією, як це було у Чехо - Словаччині в 1968-му році, ба навіть спокійно слухав критичних заввваг лідерів комуністичних партій Італії, Франції, а головно Еспанії, які відмовляли права Москві називати себе „Римом" комуністичного світу і закидали їй різні зловживання, включно з переслідуванням та ув'язнюванням власних громадян. У цей примирливий тон повірили частинно деякі західні совєтологи, які, коментуючи засади незалежности кожної з комуністичних партій Заходу, оптимістично підкреслювали, що у висліді цієї „самостійности і „загального послаблення Росії на ідеологічному відтинку" творяться дуже сприємливі обставини для комуністичного блоку східньо - европейських країн.

Однак на висліди московської щирости, „примирливости", відвертости і вільної та правдивої інформації, про що так багато говорилось у Берліні, не прийшлось довго чекати. Московська „Правда", яка є офіційним органом ЦК КПСС, надрукувала 2-го і 5-го липня ц. р. аж дві широкі інформації п. з. „На благо народів" і „Повне схвалення, всенародна підтримка", у яких тотально промовчано, або перекручено виступи тих лідерів західніх комуністичних партій, які у будь - якій формі висловились критично про СССР. „Правда", як і треба було сподіватися, промовчала критику Берлінґером совєтської інвазії на Чехо - Словаччину і його критику соціялістичних країн за брак демократичних свобід; пропустила ті місця з промови француза Марше, де говориться про шкідливість існування „диктатури пролетаріяту" та ніже словом не згадала про ті твердження еспанського лідера Каріллью, які мали будь - яке відношення до СССР чи інших „соціялістичних країн. Коротко „Правда" боїться правди.

Я. Гайвас

АРАБСЬКА ЛЕКЦІЯ

Події в арабському світі своїм драматизмом, несподіваними поворотами, внутрішніми суперечностями не мають сьогодні рівні. В якийсь макабричний вузол сплітані позитиви й негативи, найвищі ідейні прагнення й найнижча продажність, високий патріотизм і жадоба наживи. Як правило, де тільки появиться здорова ініціятива, зразу виникає інша, протилежна; творяться внутрішні табори, нові роздори, нові конфлікти й міжусобиці. Все це перетворює цей простір у таке каламуття, що кожен, хто хоче, може там з більшим чи меншим успіхом пробувати ловити свою рибку.

До типово арабських пристрастей, порахунків і найрізнороднішиx особистих, клікових, чи родинних комбінацій долучується інтервенція ззовні більших і менших потуг. СССР зовсім не криється зі своїми махінаціями, заявляючи, що арабський світ є його сусідом; ЗСА зовсім оправдано захищають свої життєві інтереси, бо без арабської нафти за сучасних умов вони не вижили б, — чи вірніше цілий Захід, враховуючи в те і Японію, тобто міжнародна система, центральною частиною якої і віссю є ЗСА, впала б. Ясно, що різні менші держави теж мотають там свої сіті, бо мають там теж „свої життєві інтереси".

Кожна з тих потуг шукає своїх трабантів. Інструментом у тому шуканні є різні аргументи, найчастіше гроші й інші споріднені вартості, а все це прикрите ідеологією і фразами про найвищі речі на землі: соціяльний прогрес і задоволення національних аспірацій, демократія і добробут, пошанування людських прав людей і народів, — все це служить підтримкою і оправданням всьому.

Безсумнівна вина у цьому в першу чергу самих арабів, арабських урядів і провідних діячів, які допустили до того, щоб їх простір став „диким полем" зударів, розгривок, взагалі інтервенції поззарабських сил. Прямо напрошується аналогія до деяких історичних етапів нашого минулого, наприклад, до часів „великої руїни" козацької України, коли різні гетьмани й отамани, одиниці й групи на власну руку і на власну відповідальність (тобто безвідповідально) запрошували то Польщу, то Туреччину, та татар, а навіть зверталися до далекої Швеції і віденського двору, шукаючи „допомоги". А така допомога в скорому часі перемінювалася на чергову комплікацію і новий зашморг на шиї. Здеморалізовані й цілковито здеорієнтовані, кожна з тих груп і одиниць, засліплені своїми груповими, релігійними, партикулярними, а найчастіше особистими інтересами, зовсім забували про цілість, про нарід і його потреби, і накінець віддалися „під опіку" Москви, за яку український нарід заплатив уже так багато і мабуть ще не менше прийдеться йому заплатити, заки її позбудеться.

Чи арабам „удасться" така штука? Можливо, — бо те, що діється в Ливані не ворожить нічого доброго. Ливан країна мала, навіть на арабські маштаби, але в тому, що діється там, докладнісінько віддзеркалений цілий арабський світ, всі його позитиви й недоліки. Простір Ливану, — не багато понад десять тисяч квадратових кілометрів, населення — біля трьох мільйонів. Колись населення було приблизно поділене по половині на християн і магометан. Під теперішню пору обраховують, що магометани мають значну чисельну перевагу, бо християни численніше еміґрували; магометани мають значно вище число народин, а в додатку останніми роками був великий наплив магометан з інших арабських країн, головно різного роду палестинських революційних угрупувань. Наслідком таких поділів ще з 1932 року обов'язує узгіднене християнами й магометанами рішення, щоб не переводити статистичного обслідування числового відношення різних груп, а головно двох головних: християн і магометан.

Сьогодні саме на тлі тих релігійних різниць розгорнулася жорстока внутрішня війна. Після прогнання палестинських революційних угрупувань з Йорданії, Ливан дав їм приміщення. З Ливану почалися щораз численніші рейди в Ізраїль; в Ливані відбувалися ізраїльські відплатні акції; в Ливані були вишкільні табори й випадові бази палестинських бойових організацій. А тому, що „влада коріниться на цівці рушниці", як казав Мао, — то палестинці, озброєні тими рушницями, та не лише ними, здобували щораз то ширші впливи в Ливані, аж дійшло до того, що вони почали вмішуватися у внутрішні ливанські справи й пробувати накидати свої рішення, здебільшого зовсім не рахуючись з інтересами ливанців. Це, очевидно, породжувало щораз нові і щораз важчі конфлікти, ділило й щораз глибше поляризувало місцеве населення. Магометани підтримували палестинців, теж магометан, а християни прагнули забезпечити в першу чергу спокій і добробут самого Ливану.

А забезпечувати було що. Столиця Ливану, Бейрут, здавна був фінансовою столицею Близького Сходу. Тут роїлося від філій великих міжнародних банків, міжнародні промислові й торговельні фірми мали тут свої представництва, тут розвивався місцевий промисел і виробництво різних артикулів не лише для заспокоєння потреб власного населення, але й на експорт. Християни посідали переважаю-

(Закінчення на стор. 4-ій)

Марія Римська

КИТАЙ БОРОНИТЬСЯ ПЕРЕД СОВЄТИЗАЦІЄЮ

I

Совєти не мають клопоту з капіталістичною буржуазією внутрі держави. Вони проголосили світові давно, що капіталізм у СССР дощенту зліквідований, будова соціялізму завершена, і вони наближаються скорим кроком до здійснення комунізму. Коли згадують буржуазію, як ворога, то це зовнішній ворог, капіталістичне довкілля, а не внутрішня буржуазна язва. Правда, мають вони внутрі деяку проблему з буржуазією, під видом „буржуазного націоналізму", але вони не ідентифікують цієї проблеми з наступом капіталізму.

Інакше у китайців: вони твердять, що у них соціялістична революція ще не завершена, що буржуазний капіталізм має серед них ще багато прихильників, та й відроджується так, мов той фенікс. Для нас те ззучить дивно: як може відроджуватись капіталізм у країні, що перейшла до соціялізму прямо від феодалізму, і де капіталізм не мав і нагоди вкорінитись. Але коли вони впевняють, що їм загрожують так серйозно ті капосні буржуазно - капіталістичні тенденції внутрі, то як можемо їм перечити?

Для нас оті їхні атаки проти внутрішніх буржуазних інклінацій цікаві головно тому, що це контраст у порівнянні з відносинами в СССР. Їхнє намагання зберегти непорочність соціялістичної системи, щоб вона не „збуржуазилась" от так, як це сталося в Совєтському Союзі, просто зачаровує.

В останніх місяцях китайська преса переладована статтями, де обговорюється оце питання охорони китайського соціялізму від буржуазних тенденцій у зв'язку з відсуненням від влади і натавруванням зрадником Тенг Гсіяо-пінга. Треба мати на увазі, що той Тенг був найближчим співробітником Чжоу Ен-лая, прем'єр-міністра Китаю довгими роками і відомим наслідником Чжоу Ен-лая на тому посту. Назвати Тенга „зрадником" соціялізму, то кинути таку ж тінь на покійного Чжоу Ен-лая, другого світоча китайського комунізму після самого Мао.

Суть цих атак на Тенга хочемо переповісти за голосами травневого і червневого чисел китайського ідеологічного журналу Гонґкві, бо ці статті кидають дуже пречисто світло на питання ідеологічного конфлікту між Китаєм і СССР, а нагода збагнути потенціял цього конфлікту повинна бути для нас особливо інтересна.

Офіційна преса закидає Тенґові відхилення від „чистого" марксизму у двох напрямках: ідеологочно-філософічному і економічному.

Гріхи у сфері філософії марксизму

Тенг мав би прогрішитись у тому, що виявив повне незрозуміння основного принципу марксизму — „диктатури пролетаріяту". Тенг, як і совєтські верховоди, мав би вірити, що клясова боротьба в Китаї закінчена, буржуїв зліквідовано, отже навіщо пропагувати надалі принцип „диктатури пролетаріяту"! Мао твердить протилежне: клясова боротьба в Китаї не закінчена; капіталізм, як той бур'ян, відростає, народжується нова кляса буржуїв.

Ситуація нині навіть гірша, як раніше; колись було ясно, хто буржуй, а хто пролетар. Нині новітні буржуазні елементи втискаються на найвищі пости у партії та уряді, і там роблять свою злочинну роботу. Репрезентантами тієї злочинної акції були раніше такі видні особистості як Лію Шао-чі, пізніше — предестинований наслідник Мао — Лін Піяо, а врешті останній репрезентант тієї зрадницької роботи, видвигнутий Чжоу Ен-лаєм на один із найвищих постів в партії й уряді, секретар партії і наступник у прем'єрстві після Чжоу Ен-лая — Тенг.

На думку офіційної верхівки, Тенг хотів повести Китай по тому самому шляху, по якому ведуть до капіталізму Совєтський Союз Брежнєв та інші лідери Кремля, встановивши бюрократично - монополістичну буржуазну систему в СССР. Помилка Тенга, як і його попередників, у тому, що вони забули про панівний принцип „диктатури пролетаріяту", і були противниками стосування того принципу не тільки в індустрії, але і в науці, мистецтві, вихованні, літературі та охороні здоров'я.

Практично це значить, що не можна дати волі технократам і іншим родам „інтеліґенції" займати домінуючі позиції у суспільстві, підносити їхні побутові умовини, коли такі ж умовини не можуть бути забезпечені для всіх працюючих. Не можна допустити до наростання еліти, як це сталось у совєтах, де ця еліта опанувала індустріяльно - мілітарний комплекс і стала новою аристократією. Обов'язком влади є стягнути додолу тих, що бажали б вивищити себе понад маси пролетаріяту.

Мао скристалізував загрозу елітаризму такими словами: „Ті репрезентанти буржуазії, що вкрались у партію, уряд, армію, індустрію і різні ділянки культурного життя — це зграя контрреволюціонерів. Коли умови дозріють, вони захоплять владу і обернуть диктатуру пролетаріяту в диктатуру буржуазії. Що така загроза є серйозною, на це вказують квітневі демонстрації на Тієн-ан-ман сквері".

(Продовження буде)

Степан Гела

ПРО КОРОЛЕВУ ЄЛИСАВЕТУ II

Англійський історик, генеалог і геральдик П. В. Монтагю-Смит (Patrick Wykenham Montague-Smith, * 1920), редактор родовідника англійських королів „Дебрет", помістив 1966 року в 164-му випуску цієї публікації статтю, в якій ствердив, що теперішня королева Англії Єлисавета II належить до 36-го покоління великого київського князя Володимира Мономаха. Його відкриття відбилося голосним відгомоном у світовій пресі, а в тому і в українській. Тому, однак, що лінії посвячень норвезьких, шведських, данських, англійських, а тут і київського, родів дуже скомпліковані, а на додаток імена двох королів, які брали участь у війні за англійський престіл 1066 року, норвезького Гаральда III Гардрада і англійського Гарольда II Годвінсона, різняться тільки однією літерою, „а" і „о", в деяких публікаціях закралися помилки, які на основі англійських і українських джерел хочемо справити. Робимо це і тому, бо ці помилки трапилися (є ще й інші) в „Історії України" т. I. (Мюнхен, 1972) Наталії - Полонської - Василенко (ст. 140, 147, 539) і в гасловій Енциклопедії Українознавства — (ЕУ 2, т. 7, ст. 2669-2674), які напевно в доповненнях будуть справлені.

Отже, після коронації 6. I. 1066 Гарольда II Годвінсона королем Англії (в королівським родовіднику його називають „англо-данський король Англії" — доказ на згадані скомпліковані родові споріднення), почалася війна за англійський престіл 1066 року. Перший пішов походом на Англію норвезький король Гаральд III Гардрада, чоловік Єлисавети Ярославни, доньки князя Ярослава Мудрого. Похід Гаральда закінчився нещасним боєм під Стемфорд Бридж 25. IX. 1066, в якому Гарольд II англійський розбив норвежців, і де згинув Гаральд III норвезький. Повдовіла королева Єлисавета Ярославна, — її норвежці звали королева Елісіф, — повернулася до Норвегії і 1067 року одружилася з данським королем Свеном II Естрідсен. Гарольд II англійський ще не вспів поховонити поляглих, в тому і Гаральда III Гардрада, чоловіка Єлисавети Ярославни, як прийшла відомість, що на південнім побережжі висадився з великим військом граф Нормандії Вілліям Бастард. Гарольд II поспішним маршем прийшов на місце нинішнього Бетл Абі, де 14. X. 1066 року відбувся історичний для Англії бій під Гейстінгс. Вілліям переміг англійців, а в бою згинув їх король Гарольд II Годвінсон. По його смерті ще три роки родина жила в Англії, але остаточно мусіла втікати, і тоді молодша донька Гарольда Гіта (Гіда) переїхала до дядька, данського короля Свена II, де королева Єлисавета Ярославна її висватала за свого братанка Володимира Мономаха.

Отож Володимир Мономах був одружений не з донькою норвезького короля Гаральда III Гардрада і Єлисавети Ярославни, але з англійською принцесою Гітою (Гідою) донькою Гарольда II Годвінсона англійського.

В англійських королівських генеалогічних публікаціях це подружжя було зазначене, але те, що Єлисавета II англійська є нащадком Володимира Мономаха і Гіти (Гіди) дослідив лише П. В. Монтагю-Смит.

Може буде цікаво знати про долю бойовища, де згинув тесть Володимира Мономаха Гарольд II Годвінсон. Коли Вілліям Бастард став королем Англії Вілліямом I Завойовником, він на полі бою під Гейстінгс 1067 р. побудував кам'яний манастир Бенедиктинців, а головний престіл манастирського храму поставив на місці, де згинув Гарольд II. З первісних манастирських будівель збереглися тільки в'їздові ворота. В березні ц. р. англійські патріоти стривожилися вісткою, що теперішні власники бойовища включеного в 573-акрову посілість, з причини дуже високих адміністраційних витрат виставили посілість на продаж. Була небезпека, що ця англійська національна пам'ятка перейде в невластиві руки і може бути невідповідно використана, На щастя 24 червня ц. р. під час публічної продажі посілість купила за 1,173,000 держава при допомозі американських філянтропів, неначе дарунок для Англії від ЗСА з нагоди їх 200-річчя.

ВІДМІТЯТЬ РІЧНИЦЮ БОЮ ПІД БРОДАМИ

Лігайтон, Па. — Заходами Станиць Братства кол. вояків I УД УНА у Філядельфії і Лігайтоні тут в неділю, 25-го липня ц. р., на Оселі ім. О. Ольжича відбудеться відзначення 32-ої річниці бою під Бродами. У програмі: Служба Божа в намірені українського народу і Панахида за поляглих, та обід-зустріч колишніх вояків I УД УНА з громадянством.

ҐАЛЕРІЯ О. СОНЕВИЦЬКОЇ В ГАНТИРІ

Гантер, Н. И. — Ґалерія мистецьких образів пані Ольги Соневицької відкрита в часі літнього сезону в Гантері, Н. И. В ґалерії знаходяться образи мистців Г. Мазепи, С. Зарицької, А. Сологуба, Р. Лучковської-Астронг. Т. Венграновича (Краків), Г. Смольського (Львів), Я. Гніздовського, Г. Гуцалюка, М. Неділка, Василя і Катрі Кричевських, Б. Титли, М. Цуканової, О. Грищенка і В. Хмелюка.

Володимира Ценко

„ФРАНЦІСКУ, ВІДБУДУЙ МОЮ ЦЕРКВУ..."

(Напередодні 41 Евхаристійного Конґресу у Філядельфії)

V

Сама капличка є святістю. Її початок губиться у IV столітті та, згідно із переказом, у її стінах вмурований малесенький камінь із гробу Пречистої Діви Марії. Ця капличка була власністю чина оо. Бенедиктинів, і вони випозичили її св. Францісковi за символічною оплатою — кошик річкової риби. Напевно вони радо б подарували її „бідному малому" святцеві, але, згідно із засадою абсолютної убогости, він не міг на це погодитися. Це місце, де постало перше францісканське згромадження, яке із первісного числа 12-ти послідовників, — між якими був один священик, — в короткому часі дійшло до неймовірного розвитку, і вже під час першої великої зустрічі у 1221 році зійшлося понад 5.000 монахів-францісканів із країн Західньої Европи.

У цій церковці на холодній підлозі, згідно з його бажанням, святий Франціск помер 3-го жовтня 1226 року, залишаючи своїм братам заповіт ніколи не покидати цього місця, бо воно дійсно святе. Ззовні і всередині ця капличка викликає настрій незвичайного духового піднесення: стіни із нетесаного каміння, почорнілі із віком; звисаючі лямпади, питоменні для східних церков, слабим блиском освітлюють золотом викладений запрестольний образ „Благовіщення", як також поодинокі візерунки із життя Святого. Образ — триптих із XIV століття роботи Іларія да Вітебра — це єдина багата прикраса. Старовинні важкі дерев'яні двері, над ними видніє напис: „Це місце — святе". Ця капличка наділена повним відпустом, а до самої базиліки відбуваються численні прощі головно в місяці серпні. Є повір'я, що всі молитви побожних прочан тут будуть вислухані. Тут у цій каплиці ви цілою своєю істотою відчуваєте надзвичайну святість, подібно як у Люрдській гроті. Ставши на коліна на дерев'янім старовиннім клячнику, я щиро молилась у приватнім намірі, як також просила св. Франціска за заступництво у наших релігійних змаганнях:

„Святий Франціску, Ти наділений святістю життя, серафимською любов'ю та відзначений Христовими ранами-стигмами, заступися за нас, допоможи за нас, допоможи відбудувати „люд у кайданах, край у руїні, навіть молитись ворог не дасть!", а тут, на еміграції, зловіщі наслідки детанту не сприяють розвиткові нашої Церкви".

Мимоволі пригадалась мені книжка бл. пам'яті Мілени Рудницької „Невидимі Стигмати", де авторка із великим відчуттям описала терпіння Блаженнішого Кир Йосифа Сліпого, які переніс він на протязі 18-літньої совєтської каторги в ім'я Віри Христової, засвідчуючи свою вірність Вселенському Архиєреєві. Та чи закінчилася черга терпінь цих невидимих стигмів, які доводиться переносити нашому Отцеві від своїх і чужих в обороні історичних прав Помісної Української Церкви? Не почести ради бореться Він, але перед загрозою повного знищення нашої терплячої Церкви.

Перед виїздом із Риму ми бачили його, повне болю обличчя, коли він із глибокою вірою стверджував:

„Справа Українського Патріярхату — це Божа справа, без нього український нарід розсиплеться у чужому морі".

Недавно дійшло до нас надхненне послання Блаженнішого Патріярха-Отця із нагоди зіслання Святого Духа, де Він молить і просить український народ до духової, релігійної і національної єдности, принайменше спідії, остерігаючи, що ще ніколи в історії Україна, Українська Церква та її народ не були так загрожені, як в сьогоднішній зловіщий час. Він благально простягає до нас свої струджені каторгою руки, здається радий обняти ними кожну українську душу. І здається нам, що ці благальні слова нашого духового Батька і Провідника не заторкнуть нас, замкнених у своїх хуторах особистого життя. Ми затратили почування грядучої небезпеки.

О, Предобрий Ісусе, не допусти до повторення у відношенні до нашого Отця евангельських слів:

Я був голодний, а ви мене не нагодували.
Я був нагий, а ви мене не одягли,
Я був спрагнений, а ви мене не напоїли,
Я був подорожній, а ви мене в дім не прийняли...

У днях від 1-го серпня 1976 року відбуватиметься у Філядельфії 41-ий Евхаристійний Конґрес. Загальна тема Конґресу — Пресвята Евхаристія і Голод людського роду. Мотто Конґресу — „Ісус — Хліб Життя".

Головною ціллю Евхаристійних Конґресів є прослава Пресвятої Евхаристії у формі богослужень і релігійних концертів; поглиблення розуміння Тайни Пресвятої Евхаристії у формі доповідей і наукових конференцій; оновлення духового життя вірних у св. Тайнах Покути і св. Причастія, у поширенні і поглибленні набожности до Пресвятої Евхаристії та в проголошенні перед світом благовісті і значення Пресвятої Евхаристії для людського роду.

На цей Конґрес, на жаль, не дозволено приїхати нашому Отцеві і Батькові.

О, Вселаскавий Боже, допоможи нам, щоб заіснували відповідні обставини та щоб великі маси українського Божого люду із своїми священиками та Владиками на чолі, на чолі з нашим Блаженнішим Патріярхом, спільно і могутньо у молитовнім об'єднанні засвідчили нашу відданість Христовій Церкві, у Пресвятій Евхаристії втіленій.

„ОТЧЕ НЕБЕСНИЙ,
ПРОВАДЬ НАС СИЛОЮ ТВОГО СВЯТОГО ДУХА
ДО НЕБЕСНОЇ ТРАПЕЗИ,
ДЕ МИ ЗМОЖЕМО НАСИЧУВАТИСЬ ОГЛЯДАННЯМ
ТВОЄЇ СЛАВИ НА ВІКИ ВІЧНІ"

(Із молитви 41-го Евхаристійного Конґресу).

(Кінець)

Бостон і околиця!

В суботу, 24-го липня 1976 р.
о год. 6:30 вечора

у канцелярії д-р Анни Чопик
при 117 Грінфілд Ровд, Маттапан, Масс.

— відбудуться —

ОРГАНІЗАЦІЙНІ НАРАДИ

ОКРУЖНОГО КОМІТЕТУ ВІДДІЛІВ УНС
в Бостон, Масс.

в яких повинні взяти участь члени Окружної Управи та Урядовці і конвенційні делегати наступних Відділів:

178 в Манчестер, 224 в Сейлем
і 238, 307, 374 в Бостоні.

НА ПОРЯДКУ НАРАД:
1. Звіти з діяльности Окружної Управи.
2. Доповідь головного організатора —

СТЕПАНА ГАВРИША

3. План праці на друге півріччя 1976 року.

У Зборах візьмуть участь:

СТЕПАН ГАВРИШ — головний організатор
Д-р АННА ЧОПИК — головна радна
Управа Окружного Комітету УНС

Boston, Mass. and Vicinity

UNA DISTRICT COMMITTEE
announces that

DISTRICT COMMITTEE MEETING

will be held
Saturday, July 24, 1976
in the
office of Anna Chopek
Attorney-at Law
at 117 Greenfield Rd., Mattapan, Mass.
at 7 P.M.

All members of the District Committee, Convention Delegates and Branch officers and Delegates of the following Branches are requested to attend:

178 in Manchester, 224 in Salem and
238, 307, 374 in Boston.

PROGRAM
1. Reports and discussion
2. Address by Supreme Organizer,
STEFAN HAWRYSZ
3. Plan of organizing work for the second half of 1976

Meeting will be attended by
STEFAN HAWRYSZ, Supreme Organizer
DR. ANNA CHOPEK, Supreme Advisor
UNA District Committee

ПАРАФІЯ ЦЕРКВИ СВ. АРХИСТРАТИГА МИХАЇЛА у ФІЛЯДЕЛЬФІЇ, Па.
запрошує всіх Гостей — Прочан Евхаристійного Конгресу на

ВИСТАВКУ КАРТИН І СКУЛЬПТУР

Любослава Гуцалюка
ОЛІЇ
Юрія Гури
ОЛІЇ і СКУЛЬПТУРИ
Катерини Кригевської-Росандиг
АКВАРЕЛІ
Василя Кригевського
ГВАШІ

Виставка відбудеться

в днях 5, 6 і 7 серпня 1976 р.
в ЗАЛЯХ ЦЕРКВИ ПРЕСВЯТОЇ ПОКРОВИ
при вул. 12-ій і Оклейн у ФІЛЯДЕЛЬФІЇ
від год. 11-ої рано до 7-ої вечора.
По ближчі інформації проситься дзвонити на число тел.:
(215) 455-1865

КУЛЬТУРНО-ОСВІТНІЙ ОСЕРЕДОК
УРСоюзу „Верховина"
ГЛЕН СПЕЙ, Н. Й.

30-го і 31-го липня та 1-го серпня 1976 р.

ФЕСТИВАЛЬ УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ

З НАГОДИ 200-РІЧЧЯ НЕЗАЛЕЖНОСТИ АМЕРИКИ і 100-РІЧЧЯ УКРАЇНСЬКОГО ПОСЕЛЕННЯ в АМЕРИЦІ

В ПРОГРАМІ:

- Чоловічий хор „ПРОМЕТЕЙ" з Філядельфії, МАНДОЛІНОВИЙ АНСАМБЛЬ ОДУМ з Чікаґо, Тріо „СОНЯШНИКИ" з Детройту, співочо-танцювальний ансамбль „СОПІЛКА" з Філядельфії, ШКОЛА КОВЗАРСЬКОГО МИСТЕЦТВА з Ню Йорку, ГУЦУЛЬСЬКИЙ ХОР з Бриджпорту, хоровий ансамбль „ВЕРХОВИНА" з Гакенсаку, танцювальний ансамбль „ДНІПРО" з Бриджпорту, ДІЯНА ЗОЛЯ — солістка з Дітройту, ХОР і ТАНЦЮВАЛЬНИЙ АНСАМБЛЬ з МекАду.
- Під час Фестивалю на площі Осередку МИСТЕЦЬКІ ВИСТАВИ, ПОКАЗИ МИСТЕЦЬКОЇ ТЕХНІКИ, КОНКУРС МОЛОДИХ ТАЛАНТІВ, ПРОДАЖ КАРТИН, СУВЕНІРІВ та ПАМ'ЯТКОВИХ ФОТО.
- В першій частині Фестивалю СПОРТОВІ ЗМАГАННЯ: КОПАНИЙ М'ЯЧ, ВІДБИВАНКА і ТЕНІС. Керівники: ЄВГЕН ЧИЖОВИЧ, ОМЕЛЯН ТВАРДОВСЬКИЙ, АДРІЯН ЛАПИЧАК.
- На Фестиваль прибуде з привітом Д-р МИРОН КУРОПАСЬ, спеціяльний дорадник Президента ЗСА.
- Господар фестивальних церемоній Інж. МИХАЙЛО КОМІЧАК.
- В п'ятницю ввечорі —

Забава

- В суботу ввечорі —

Церемоніяльний Баль

Грають оркестри „ТЕМПО" і „НОВА"

- Для вигоди гостей, збудована естрада на леваді для концертів, додаткова танцювальна площа і їдальня все під великими шатрами на випадок непогоди.
- Паркування на площі Осередку.

ІНФОРМАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ
ФЕСТИВАЛЮ МОЛОДІ — 1976

Вшанування пам'яті Симона Петлюри у Глен Спей

Заходами Івана Барана, голови громадського клюбу в Українському Селі в Глен Спей, у вівторок 25-го травня ц. р. відбулося вшанування пам'яти Головного Отамана.

У Глен Спей є чудова українська греко-католицька церква в карпатському стилі, одначе немає постійного священика, тому прибув о. Іван Мак з Керґенксону та відслужив заупокійну Службу Божу і панахиду за душу Головного Отамана, опісля виголошуючи змістовну проповідь.

Після церковних відправ всі перейшли з церкви у церковну залю, де відбулася Академія, яка складалася з двох коротких доповідей — проф. Арсена Манойла та д-ра Миколи Кушніренка, і однієї деклямації. На закінчення присутні відспівали український національний гимн.

Симон Петлюра, кілька тижнів перед смертю, закликав помолитися за героїв і мучеників України саме тоді, коли на страстях будуть у церкві читати 12 евангелій.. У день його смерти відслужене заупокійне Богуслуження й панахида — є виконанням його заповіту. Підкреслюємо тут „У день його смерти", незалежно від того на який день припадає 25-го травня у році. Цього року це був вівторок — буденний день.

В Америці серед українців закорінився недобрий звичай — всякі національні свята та річниці переносити на кілька днів, чи й тижнів, пізніше, обов'язково на суботу або неділю. Чому? Бо „люди працюють", „обставини не дозволяють", „в інший день ніхто не прийде" тощо — такі пояснення дають організатори тих свят. Якщо тепер, після 25-річного перебування в Америці, українець не може на годину скорше залишити працю, щоб узяти участь у відзначуванні 22 січня, чи іншого національного свята, то для нього не варто те свято влаштовувати, навіть у суботу чи неділю.

У Глен Спей у будний день прийшло до церкви й на Академію 80 відсотків постійних мешканців села. Правда, велика більшість з них не йде на заробіткову працю, але й дома має різні заняття.

Свідомість, що заупокійне Богослуження відбувається у день смерти Головного Отамана, створила врочистий настрій у церкві, який запанував і потім на залі. Бо ж і мета національних свят та відзначень є відсвіжити душу українця серед чужого моря, створюючи відповідний настрій, а не втомлювати слухачів довгими програмами та нудними промовами.

Ініціятива вшанування пам'яти Симона Петлюри саме у вівторок, 25-го травня — належить п. Іванові Баранові.

М. К-ренко

З НАГОДИ ВІНЧАННЯ МОГО СИНА

Михайла Т. Дребига
з панною Ліндою Ек,

ЯКЕ ВІДБУЛОСЯ В ЦЕРКВІ СВ. ЮРІЯ В НЮ ЙОРКУ ДНЯ 4-го ЛИПНЯ 1976 Р.
СКЛАДАЮ НА РУКИ ЇХ БЛАЖЕНСТВА ПАТРІЯРХА КИР ЙОСИФА

на виховання молодих священиків .... 500.00 дол.
на будову нової Церкви св. Юрія в Ню Йорку 500.00 дол.

СТАНИЦЯ БРАТСТВА КОЛ. ВОЯКІВ 1-ої УКР. ДИВІЗІЇ УНА в НЮ ЙОРКУ

— влаштовує —

в суботу, 31-го липня 1976 р.
на вакаційній оселі п-ва В. Кобзярів

„Ксеня" в Гантері, Н. Й.

ВЕЛИКІ

ЛІТНІ ВЕЧЕРНИЦІ

Початок год. 9-та вечора

Грає ОРКЕСТРА О. СТРОЦЬКОГО

РІЗНІ НЕСПОДІВАНКИ.
Запрошується Українське Громадянство, комбатантів і молодь.

Світове Т-во Священиків св. Андрея

повідомляє всіх Священиків, що в часі Міжнародного Евхаристійного Конгресу в Філядельфії

— відбудуться —

ЗБОРИ ТОВАРИСТВА

Місце: Церква Христа Царя
(1627 Каюга вул.)

Час: Середа, 4 серпня 1976 р.
Год. 9-та рано — СВ. ЛІТУРГІЯ

- По сніданні — ЗБОРИ Т-ВА в парафіяльній залі.
- Програму Зборів подамо на місці.
- Священиків просимо привезти свої світлі ризи.
- З доручення о. Голови світового Т-ва св. Андрея, о. д-ра Івана Шевціва, це оголошення подає Управа амер. області.

Фестиваль Української Молоді на Оселі „Верховина", Глен Спей, Н. Й.

З НАГОДИ

200-РІЧЧЯ АМЕРИКИ і 100-РІЧЧЯ УКРАЇНСЬКОГО ПОСЕЛЕННЯ

УТОЧНЕНА СПОРТОВА ПРОГРАМА ФЕСТИВАЛЮ

СУБОТА, 31-го ЛИПНЯ 1976 р., год. 12-та в полудне.

1) Турнір копаного м'яча найкращих українських дружин на Сході ЗСА:
   а) Півфінальні гри — після льосування пар
   б) Фінальна гра переможених за 3-тє місце
   в) Фінал переможців за 1-ше, 2-ге місця
2) Турнір жіночих і чоловічих відбиванкових дружин, системою, що її усталиться після усіх зголошень.
3) Вечором на залі павільйону врочисте вручення Трофеїв.

За Провід спортових програм Фестивалю:
Є. Чижович — Д-р Т. Гунчак — О. Твардовський

Ганна Черінь

ЗАМІСТЬ ВИШНЕВОГО САДКА

Два евергріни коло хати,
Авта на вулиці гудуть
(З роботи їдуть, а не йдуть).
Жартують з бойсами дівчата,
А матері їх вже й не ждуть. . .

См'я вечеря в ресторані.
Пропало вариво своє.
Варити вже не хоче пані —
Для того в нас МекДоналд є.

Дочка з бойфрендом йде гуляти,
Хоч завтра в школі іспит є.
А мати хоче наукати,
Так телевізор не дає.

Умовила нарешті мати
Заснути діточок своїх.
За двері вийшла — діти в сміх:
Який же дурень може спати,
Як телевізор не затих?!

1976

Ділимося з Українським Громадянством болючою вісткою, що дня 18-го липня 1976 року, після важкої недуги, помер у Вашінгтоні на 67-му році життя, наш Активний Член і взірцевий Український Громадянин

бл. п.

Д-р СТЕФАН ЯНІВ

ПАНАХИДА — в четвер, 22-го липня 1976 р. о год. 8-ій веч. в похоронному заведенні Литвина в Ірвінгтоні, Н. Дж.

ПОХОРОН в п'ятницю, 23 липня 1976 р. о год. 9:30 ранку з церкви св. Ів. Хрестителя на український цвинтар в Бавнд Бруку, Н. Дж.

•

Висловлюємо наше глибоке співчуття Родині Покійного і Його Рідним.

ВІДДІЛ ОБ'ЄДНАННЯ ПРИХИЛЬНИКІВ ВИЗВОЛЬНОЇ БОРОТЬБИ УКРАЇНИ в НЮАРКУ
і
ОСЕРЕДОК СЕРЕДОВИЩА ЗП УГВР в НЮАРКУ

В ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашого Незабутнього ЧОЛОВІКА і ТАТА

бл. п. ВАСИЛЯ ГУСАРА

буде відправлена

ПАНАХИДА

в Українській Православній Церкві в БАВНД БРУКУ

в неділю, 25 липня 1976 р.
о год. 10-ій ранку.

ДРУЖИНА і ДІТИ

В безмежному смутку повідомляю Приятелів і Знайомих, що 30-го червня 1976 р. по короткій і тяжкій недузі, відійшла у Вічність моя Найдорожча ТОВАРИШКА

ДОРОТЕА ІЛЬНИЦЬКА

нар. в Стрию, 23-го липня 1916 р.

ПОХОРОН відбувся 5-го липня 1976 року в Пуллах/Ізарталь, Німеччина.

В глибокому болю залишились брати Олесь і Степан.

•

В СОРОКОВИЙ ДЕНЬ СМЕРТИ ПОКІЙНОЇ
8-го СЕРПНЯ 1976 р. о год. 12:15
буде відслужена

СЛУЖБА БОЖА

в українській католицькій церкві
НЕПОР. ЗАЧАТТЯ в ГЕМТРЕМКУ, Міш.

Опечалені:
ЯРОСЛАВА ІВАШКО-ЖДАНІВ, товаришка
з мужем ОЛЕКСОЮ і дітьми:
Д-р ОЛЕКСАНДЕР — син
ІЯ МІК — дочка

ЛЕТУНСЬКИЙ ВИШКІЛ НА СОЮЗІВЦІ

Союзівка, Керґонксон — В часі від 21-28-го серпня ц. р. тут на Оселі УНСоюзу Союзівці відбуватиметься летунсько-вишкільний курс, що його організує Летунський Український Клюб (ЛУК). Для охочих гостей Союзівки відбуватимуться огляди околиці Союзівки літаком. В справі побуту на Союзівці (по зниженій ціні) організатори просять звертатися до адміністрації Оселі, а в справі летунського вишколу на адресу діловода ЛУК:

БАТЬКИ! Зв'яжіть замолоду ваших дітей з найстаршою, найбільшою й найбагатшою українською національною установою поза межами батьківщини, якою є Український Народний Союз, щоб запевнити їм кращу будучність, в нашій громаді у вільному світі нового свідомого члена!

Замість квітів на свіжу могилу

св. п. Романа Купчинського

Співця стрілецької слави, автора молитовної пісні „Боже Великий, Творче всесвіту..."
на фонд видання всіх Його пісень зложили:

Стефанія і о. Йосиф Чайковські	$50.00
Степан Небеш	35.00
Марія з Чайковських Фіґлюс	25.00
мґр. Олег Чайковський з родиною	25.00
Дарія і Любомир Курилко	25.00
Ігор Гриневич	25.00
Д-р Богдан Целевич	25.00
Стефа і Ігор Король	20.00
Марія Лепкє	20.00
Євгенія і Анатоль Плескачевські	20.00
Ксеня В. і Орест Й. Клюфаси	20.00
о. Володимир Кармазин	15.00
Марта і Богдан Ковч	15.00
Ірене і Юрій Поточняки	15.00
Неоніля і Аня Сасик	10.00
Інж. Михайло Хронов'ят	10.00
Роман Лесик	10.00
Іван Палка	10.00
Марта Голод	10.00
о. Роман Ганас	10.00
Володимир Флюнт	8.60
Люба Мурин	5.00
Д-р І. Гурко	5.00
Д-р І. Зварун	5.00
М. Дуб	5.00

ВШ. Жертводавцям подяку складає

В-ВО „ЧЕРВОНА КАЛИНА"
P.C. Box 507 Church Street Sta., New York, N.Y. 10008

В ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашого Незабутнього ПРИЯТЕЛЯ

бл. п.

Проф. МИХАЙЛА ЖДАНА

визначного історика і педагога
будуть відправлені

ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ

дня 25-го ЛИПНЯ, о год. 11-ій ранку в церкві СВ. ТРІЙЦІ в КЕРҐОНКСОНІ, Н. Й.,
і дня 26-го ЛИПНЯ, о год. 7-ій ранку в церкві СВ. ПОКРОВИ в КЛІВЛЕНДІ-ПАРМА, Огайо.

СОФІЯ і ЮРА ЯРЕМКЕВИЧІ

В ПЕРШУ НЕВИМОВНО БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
Найдорожчого і Незабутнього ЧОЛОВІКА і БРАТА

бл. п.

ЗЕНОНА КОРЧИНСЬКОГО

будуть відправлені

СЛУЖБИ БОЖІ

в понеділок, 26 липня 1976 р.

- в НЮ ЙОРКУ — в церкві СВ. ЮРА, о год. 7:20 ранку;
- в ГЕМСТЕДІ — церква СВ. ВОЛОДИМИРА, год. 7:30;
- в ОЗОН ПАРКУ — ПОКРОВ БОЖОЇ МАТЕРІ, год. 9-та ранку;
- в ЙОНКЕРСІ — в церкві СВ. МИХАЇЛА, год. 7-ма ранку;
- в ВЕСТ АЙСЛІП — год. 8-ма ранку;
- в РОЧЕСТЕРІ — церква СВ. ЙОСАФАТА, год. 8:30 ранку;
- в ЛАНКАСТЕР, Н. Й. — в церкві СВ. ВАСИЛІЯ ВЕЛИКОГО, год. 8-ма ранку.

Просимо Рідних, Друзів і Знайомих про молитви за спокій душі Покійного.

Дружина — ЄВГЕНІЯ
Сестра — НІНА

В глибокому жалю і смутку повідомляємо Приятелів і Знайомих, що в неділю, 18-го липня 1976 р. відійшов у Вічність на 67-му році життя

Д-Р СТЕФАН ЯНІВ

б. член Пластового Куреня „Червона Калина", кол. член т-ва „Самопоміч" в Нюарку, член Спортового Т-ва „Чорноморська Січ" в Нюарку.

ПАНАХИДА буде відправлена в четвер, 22-го липня 1976 р. о год. 8-ій веч. в похоронному заведенні Литвин і Литвин в Ірвінгтоні, Н. Дж.

ПОХОРОН в п'ятницю, 23 липня 1976 р. о год. 9:30 ранку в церкві св. І. Хрестителя в Нюарку, Н. Дж., а відтак на Український Цвинтар в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Горем прибиті:
донька — ЛЯРИСА ЯНІВ-ФОНТАНА
зять — д-р ДАН ІВАН ФОНТАНА
внуки — РОМАН і ДАНИЛКО
брат — ПЕТРО ЯНІВ
та Родина в Україні

У СОРОКОВИЙ ДЕНЬ СМЕРТИ
нашого Найдорожчого МУЖА, ТАТА і ДІДУСЯ

бл. п.

ОЛЕКСАНДРА БАЛИНСЬКОГО

буде відслужена

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА

в суботу, 24 липня 1976 р. о год. 9:30 ранку

в церкві Всіх Святих в Ню Йорку
(11-та вулиця і 3-тя евеню)

Про молитви за спокій душі Покійного просять —

ДРУЖИНА, СИН з РОДИНОЮ

Про механізацію пишуть, руками працюють

Хоч звичаєм совєтських газет, як правило, є писати про мільярди й мільйони української пшениці, то цей раз московська „Правда" з 14-го червня присвятила свою увагу українському цукрові в статті кореспондента цієї газети М. Одинця. В статті читаємо, що „Україна крупний район свеклосіяння країни. Республіка засіває біля половини площ цукрової свекли, яка управляється в країні (тобто в СССР), і дає майже три п'ятих загальносоюзного виробництва цукру. Сьогодні плянтації цукрового буряка розміщені на 1 міліонові 776 тисячах гектарів". Далі згадуються області: Винницька, Черкаська, Київська, Тернопільська і Волинська, – скрізь у цих областях колгоспники, — їх зве дописувач „свекловідами", — зобов'язалися дати в соц-змаганні по 500 центнерів солодких плодів з гектара, хоча керівництво сподівається дістати по 310 ц. Як приклад до наслідування дається колгосп ім. Суворова на Черкащині; вони виростили в м. р. аж по 503 центнера з гектара; це, звичайно, сталося завдяки Брежнєву („борячись за перетворення в життя рішень XXV з'їзду КПСС", — сказано в статті), і завдяки добрій механізації — комбайнам з Дніпропетровського і Тернопільського комбайнових заводів. Але не всі колгоспи на Україні є в такому „щасливому положенні, натомість можна, — пише газета, — бачити таке: „Цієї весни не раз доводилося спостерігати таку картину: на межі поля на щиті напис: «Цукровий буряк. — Обслуговує механізована ланка». А на плянтації стоять, зігнувшись над паростками буряка „десятки жінок, проривають рослини". Підраховано, що такими „машинами"-колгоспницями далеко не заїдеш у виконанні плянів і завдань хоч якого з'їзду КПСС, бо „аналіза показує, що для формування рослин у середньому на гектар затрати становлять 374 людино-годин". Обіцяних комбайнів навряд чи всі колгоспи дочекаються, а там, де вони вже є, не можна їх відремонтувати, якщо попсовані, бо нема „запчастин"; тож ручна праця є найцінніша. Існують проблеми і на цукрових заводах, яких не вистачає, а „плян реконструкції і будівництва цукрових заводів на 1976 рік виконується погано", — пише газета і називає „особливо низькі темпи" будівництва у Волинській, Тернопільській і Винницькій областях. Причиною цього — „затримка поставок металоконструкцій Міністерством монтажних і спеціяльних будівельних робіт УССР".

Очевидно в статті є багато і про „успіхи", а ще більше про те, що запляновано на майбутнє; тут вже автор доходить до обіцянок майже „грушок на вербі", відомо, бо, що обіцяти все можна: і нові заводи і нові склади для зберігання буряка, і спеціяльні ваги для наладованих буряком автомобілів-тягарівок, і „сплавні площадки" — відправні майданчики, і „багато під'їздів, доріг з твердим покриттям тощо".

Проте, не зважаючи на всі „пляни", навіть самі совєтські пропаґандисти не можуть приховати того, що колективізоване сільське господарство зазнало і зазнає постійно невдач, — воно стало предметом всяких експериментів совєтського проводу і воно не спроможне забезпечити населення країни достатньою кількістю сільськогосподарських продуктів.

Працівники Союзівки чарують гостей оригінальною п'єсою про Свят-Іванівські „чари"

Союзівка (з. с.) — Понад 40 молодих дівчат і хлопців, які кожного дня під час літнього сезону на цій оселі УНСоюзу обслуговують сотні гостей, перемінилися в суботу увечорі, 17-го липня, в співаків, танцюристів, інструменталістів і акторів ревії „На Івана Купала", яку ці справді талановиті працівники-виконавці вивели на сцені авдиторії „Веселки" в рамках суботніших культурно-розвагових імпрез, збираючи заслужені оплески вщерть виповненої гостями і відвідувачами залі.

„Де ж вони знаходять час, після цілоденної, частогусто цілавечірної праці, щоб вивчити ці всі пісні, танки та ще й монологи" — дивувалися, гості, тут і там пізнаючи в групі виконавців свою кельнерку, чи кімнатну прибиральницю.

„Це, дорогі гості, Союзівка" — влучно зреасумував конферансьє цього вечора Володимир Гентіш, представляючи цілу групу молодих виконавців, включно з технічним персоналом, на закінчення ревії, без сумніву одної з кращих у 24-літній історії Союзівки.

Субота була особливо тяжким днем для працівників оселі, які ще на кілька годин перед програмою брали участь в параді в містечку Елленвілл, Н. Й., з нагоди 200-річчя Американської Незалежности. Деякі з них навіть не скидали строїв, в яких вони рівнож виступали увечорі на сцені.

Темою ревії, постановка якої була в руках Орисі Гевка, Ані Дидик і Марусі Штинь, був „трикутник непорозуміння" поміж Наталкою (Аня Дидик), якій матір (Ліда Семанишин) наказує негайно шукати хлопця і одружитися, та Яремою (Роман Кизик), який кохає Наталку, але їй осоружний. Конфлікт розв'язує ворожка Ксеня (Орися Гевка), продаючи Яремі чудодійну квітку, запах якої в моменті перетворює осоружність Наталки в любов. Гумористичні монологи і діялоги, відповідно „усучаснені" до Союзівки, переплталися із понад десятком пісень і танців на загальному тлі звичаїв і традицій Івано-Купальської ночі.

В інших ролях виступали: Сяня Тромса в ролі Оксани, Михайло Білинський в ролі Михайла, Теодор Семчишин в ролі бандуриста, Маруся Штинь в ролі Марічки і біля 30 дівчат і хлопців в ролях співаків і танцюристів. Музичну аранжеровку приготовив Данило Дубик, а музичний акомпаньямент виконали Алек Худолій (акордеон), В. Гентіш і Д. Дубик (фортепіян), Сяня Тромса і Павло Палієнко (ґітари), Марта Турчин (флейта), Марко Бандера (бандура). Декорації виконали Маріянна Чайківська і Оксана Цегельська, технічним улаштуванням займався Т. Семчишин, вокальна режисура була в руках М. Штинь, а сценічна в руках А. Дидик і Р. Кизика. До успіху програми порадами і пропозиціями причинився інж. Роман Швед, що й відмітив маестро В. Гентіш в заключенні вечора.

Ревію попередило коротке відмічення „Тижня Поневолених Націй", який почався в понеділок, 19-го липня. Проклямацію президента Форда відчитав в англійській мові Павло Палієнко.

Після програми, В. Гентіш представив присутніх на залі стейтового сенатора Едвина Мейсона, який гостював на Союзівці, мґр Уляна Дячук, головнаго касира УНСоюзу, і кількох гостюючих на оселі секретарів Відділів УНСоюзу.

Після програми відбулася забава під звуки оркестри Союзівки з вокалістками М. Штинь і О. Гевка.

В неділю, 18-го липня, в залі „Веселки" відбулася виставка образів мистця Богдана Титли, який у вечірніх годинах дав доповідь про техніку малювання акварель.

Другий день Олимпіяди...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

чи новий світовий рекорд, 55,65 сек. Її товаришка Андрея Полляк здобула золоту медалю на віддаль 200 метрів метеликом, поправляючи олімпійський рекорд часом 2 хв. 11.41 сек. Досі американським дівчатам не пощастило здобути медалі, а фаворизована Ширлі Бабашоф здобула тільки п'яте місце в конкуренції 100 метрів довільним стилем.

Надія Команечі, 14-літня атлетка з Румунії, здобула перший раз в історії Олімпійських Ігрищ три перфектні осяги — повних 10 точок в ґімнастичних вправах на приладах. Змагаючись в дружиновій конкуренції, чорноока Надія перемогла всіх совєтських конкуренток, включно з Людмилою Туріщевою і Ольгою Корбут. Одначе в загальному точкуванні дружина СССР здобула більше точок від Румунії, а з ним і золоту медалю. Змагунки Східньої Німеччини здобули бронзову медалю,, а дружина ЗСА осягнула респектабельне шосте місце.

Борис Онищенко, 38-літній совєтський змагун, записався чорними буквами в історію Олімпійських Ігрищ, коли в боротьбі на шпади п'ятизмагу проти англійця Джеремі Факса судді зловили його на шахрайстві і в результаті видалили з ігрищ. Перевірка шпаги Онищенка, віцечемпіона світу в п'ятизмагу і чільного кандидата на золоту медалю, виявила, що в шпазі був заінтальований спеціяльний механізм, який рекордував удар, а тим самим і точку, навіть тоді, коли шпага не діткнула тіла противника. До часу дискваліфікації, Онищенко був виграв 9 із 11-ох змагань. Онищенко мав заявити на переслуханні, що це не була його власна шпага, але це не задовольнило суддейську комісію, як і не доміг протест Совєтського Олімпійського Комітету. Онищенка здискваліфіковано і видалено з Олімпіяди, а це означає кінець його спортової кар'єри на міжнародній арені.

АРАБСЬКА ЛЕКЦІЯ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

чу частину того всього, що ще збільшувало їхні впливи. Це був ще додатковий поштовх для убогіших магометан клонитися радше в сторону палестинців, які обіцювали революційні зміни.

Протиізраїльські організації „ні сіють, ні жнуть", а жити мусять. Хтось їм мусить давати фонди. Завдяки нафтовим багатствам і світовим потугам тих фондів не бракує. Але хто дає гроші, той хоче мати своє слово. Природно, що джерела фондів будували собі впливи серед існуючих організацій, або творили нові, спеціяльно до свого вжитку. Найбільше аґресивною в тому відношенні була Сирія. З одного боку сирійські державні кола намагалися здобути вирішні впливи на Палестинську Визвольну Організацію ,очолену Арафатом, а коли їм це не вдалося, заложили й фінансують підпорядковану собі, зорієнтовану на соціялістичну програму організацію Ас Сайкава; а з другого – пенетрували ливанські уряди, суспільство, ціле життя країни. Очевидно, що серед сирійських привладних кіл були люди, яким мріялося про „Велику Сирію", в склад якої входили б і інші арабські землі, а в першу чергу Ливан. Ці кола великою мірою причинилися до вибуху відкритої внутрішньої війни в Ливані, а коли ця війна дуже швидко вихопилася з-під їхньої контролі, рішили інтервеніювати збройно. Тактичним прикриттям сирійської інтервенції було нібито намагання „розділити воюючі групи", а в дійсності збільшити свої впливи.

Це не могло подобатися арабським країнам. Арабська „Ліга рішила вислати військові континґенти з інших арабських країн, та це замість наблизити Ливан до замирення, поглибило конфлікти і хаос. Було б дивним, коли б сторонні неарабські чинники не старалися пекти своєї печені в цьому хаосі. В такому стані завжди знайдуться охочі наємники, що за відповідну допомогу зброєю і матеріяльними добрами воюватимуть в ім'я відповідно підібраних „принципів".

Всі дотеперішні спроби закінчити воєнний конфлікт між різними частинами населення повністю неуспішні. Щоденно гинуть десятки, навіть сотні людей. Між ними багато, які взагалі ніякими комбатантами не є. Країна зруйнована, Бейрут, фізично зруйнований, перестав бути тим, чим був, і згідно загальної опінії вже ніколи своєї попередньої ролі не приверне; ливанська армія давно розлетілася; уряду немає. Фактично немає навіть президента.

Згідно з умовою і традицією, християни мали мати президента ,а прем'єр - міністром мав бути магометанин. Прем'єр - міністер є тільки з титулу прем'єром, бо кожний „його" міністер робить щоінше, а в першу чергу воює з іншими, а президентів є два. Президент - християнин Сулейман Франджє був не до вподоби сирійцям і частині магометан і на його місце обрали теж християнина банкіра Еліяса Саркаса. Перший не зрікся „влади", другий теж хоче її мати. А населення — котрий кому більше до вподоби. Надіслані невеликі військові частини з Судану, Лібії, Савдівської Арабії й Альжиру „гострять зуби" на себе, бо між їхніми країнами є різні конфлікти. Коли декілька днів тому Лібія включилася в невдалу спробу скинути існуючий уряд у Судані і її участь у заговорі повністю виявлено, то ясно, що військові частини обидвох інтервентів схильні радше до збройного конфлікту між собою, ніж до спільної акції в Ливані.

Усе це є благословенством для Ізраїля. Бо араби, воюючи між собою, не мають часу займатися Ізраїлем. Коли все ж таки закінчення братовбивчої війни прийде, то багато води проплине в Йордані ,заки відносини між поодинокими арабськими урядами упорядкуються.

Направду, нам можна навчитися багато дечому з тієї арабської лекції.

Керамічна та образотворча виставка в Чікаґо

У днях 26, 27, 28-го березня ц. р. в галерії „Левів" при Чікаго евеню, заходами 29-го і 101-го Відділів СУА, та Т-ва Інженерів, відбулася виставка кераміки Ярослави Сени та малярства Романа Мороза. Виставку відкривали Надія Горб, голова 101-го Відділу СУА, по-українськи, а імпрезова референтка 29-го Відділу СУА, Зірка Цимбаліста — по-англійськи. Вони сердечно привітавши гостей, представили обох мистців та попросили Тетяну Баюк, знану українській публіці, як мистець акварелі, розказати про їхню творчість, як мистець про мистців.

У своїй розповіді Т. Баюк хоча коротко, але легко, цікаво та суттєво накреслила їхні життєписи, та їх творчий шлях. Бажаючи обоїм мистцям успіхів в їхній дальшій, творчій праці, закінчила свою розповідь.

Мила несподіванка, в формі концерту, доповнила офіційну частину відкриття. Ансамбль молоденьких дівчат під назвою „Червона Рута", та соліст баритон, п. Покорний, при акомпаньяменті п-і Покорної, виконали низку українських пісень, а клярнетове сольо д-ра Трухлого викликало рясні оплески.

Цікаве пов'язання цих двох видів мистецтва, кераміки і малярства, двох, ще майже на чікаґському терені, незнаних мистців, приманило більшу кількість нашої публіки, серед якої було чимало молоді. Не бракувало також і американських гостей, в цьому числі журналістів американської, льокальної преси. Наша молодь з великим зацікавленням подивляла і захоплювалася керамікою.

Багатство та різноманітність українського народного мистецтва притягла увагу глядачів. І не диво. Багатьом із присутніх гостей, може вперше була нагода подивляти київську та харківську кераміку. Гуцульська та трипільська останніми часами стали дуже популярні і ледве, чи є де українська хата, де бракувало б таких прикрас.

Пані Ярослава Сена запрезентувала біля сотні своїх праць. Уставлені після свого порядку, починаючи від своїх власних композицій, слідували київська, харківська, гуцульська, а врешті трипільська.

Вражала легкість виконання, майстерність форми, прецизія рисунку, а врешті естетичність кольориту, притаманна своєму определінню, давали повне завершення задуманому творові. Зокрема зразки київської кераміки, у якій Я. Сена спеціялізується, називаючи „моя Київщина", викликали особливе захоплення. Та й всі інші зразки української кераміки не уступали своїм майстерним виконанням, витримані в своїм стилю не тільки формою і колоритом, але й своїм специфічним рисунком, потверджують неабиякий талант, велике знання і досвід.

Початки творчости Ярослава Сени датуються від 1959 року. А вже в 1961 р. вона здобула високе призначення та нагороду на міжнародній виставці в Детройті. На виставках, які влаштовував Арт Крафтс в 1965, 1966 рр., з-поміж багатьох інших, Я. Сена здобула перше місце. Відтак, вона бере участь у різних українських і неукраїнських виставках і все з новим успіхом. Цілий ряд високих відзначень та нагород від не-українців потверджують, що українську кераміку високо оцінюють, а їх творці є талановиті майстри свого діла. Маємо цілий ряд майстрів кераміки, а між ними також і представників модерного світу, які у своїй творчості шукають за новими формами, за новими ідеями. Цим вони ще більше збагачують наше мистецтво. Українська еміграція може бути горда з них і вдячна за їхній великий вклад. На не менш велике признання заслуговує Ярослава Сена за свою творчість. Вона, немов історик, розказує нам про керамічне мистецтво в нашій батьківщині.

Цілість виставки доповнили картини Романа Мороза. Це друга з черги його самостійна виставка, на якій він запрезентував свої 32 праці.

Тематика доволі різноманітна, квіти, нейзажі, також групові сцени. І, якщо навіть побіжно переглянути його творчість, не можемо не підкреслити його мистецького хисту, таланту та щирого запалу до образотворчого мистецтва.

Саме з таким розумінням треба підходити до загальної оцінки його творчости, не надто вглиблюватися в їх мистецьку вартість.

Для більшости мистців життьові обставини не дозволяють всеціло присвятити свій час і свої сили виключно мистецтву. А все ж вони таки творять та розвивають свої таланти. Не легке завдання стоїть перед кожним мистцем, а зокрема перед тими, які щойно ступили на цей шлях.

Роман Мороз, свідомий свого завдання, відважно і певно крокує на вибраному ним шляху. Щоправда, біографія Романа Мороза досить типова, сама по собі. Його практичне заняття образотворчого діла, набуте в Парижі в студії французького знаного майстра М. Жірарда, та відносно короткий час його творчої праці, дають декому підставу з певною резервою, а також критично оцінювати його мистецтво.

Одначе, які великі не були б успіхи або неуспіхи, все одно, вони не повинні, не сміють знеохотити справжнього мистця до дальшого „змагу".

Головно треба цупко триматися на вибраному шляху, не заломитися, не опустити безрадно рук, а, навпаки, з вірою у власні сили та успіх ще з більшим завзяттям працювати.

Яро Плавюк

Повідомлення Адміністрації

З уваги на те, що в днях від 26-го ЛИПНЯ до 7-го СЕРПНЯ, включно, „Свобода" НЕ БУДЕ ПОЯВЛЯТИСЯ — проситься всіх, хто мав би на цей час якісь оголошення, надіслати їх до публікації перед тією ДВОТИЖНЕВОЮ перервою.